

Slovenska zveza na Švedskem

Slovensko GLASILO

Slovenska BLADET

ZIMA/VINTER 2022

ISSN-2000-2173

Št./Nr 81

Letnik/Årgång 21

Slovenska riksförbundet i Sverige

Slovensko GLASILO / Slovenska BLADET
December 2022, Št./Nr 81, Letnik/Årgång 21

Izdajatelj/Utgivare: Slovenska zveza na Švedskem / Slovenska riksförbundet i Sverige, PG:72 18 77-9

Finančna podpora: Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu; članarina SZ

Slovensko GLASILO (2002) izhaja 4x letno v 580 izvodih

Naslovnica/omslag: Oblikovano v licenciranem spletnem orodju

Zadnja stran/sista sidan: Enako kot naslovnica

Za vsebino objavljenih člankov so odgovorni avtorji. Pisma društev, ki niso člani Slovenske zveze, in oglase posameznikov objavljamo le, če je v glasilu dovolj prostora.

VSEBINA - INNEHÅLL

UVODNA BESEDA - INLEDNINGSORD	3
PREDSEDNIK IMA BESEDO	4
SLOVENSKI DOM GÖTEBORG	7
SKD FRANCE PREŠEREN, GÖTEBORG	9
SLOVENSKO DRUŠTVO SIMON GREGORČIČ, KÖPING	11
ORFEUM, LANDSKRONA	16
PLANIKA - MALMÖ	20
SLOVENSKO DRUŠTVO STOCKHOLM	22
SKM	28
OTROŠKI PRISPEVKI - BARNENS BIDRAG	30
RECEPTI - RECEPT	31
V SPOMIN - IN MEMORIAM	32
PISMA BRALCEV	41

Glavni in odgovorni urednici/ huvudredaktörer: **Danni Strazar, Suzana Macuh**

Oblikovalka & slov. lektura / Teknisk redaktör: **Danni Strazar**

Naslovi & lektura šved. besedil / Adresshantering: **Suzana Macuh**

Častna članica uredništva/hedersmedlem: **Augustina Budja Bencek**

Naslov uredništva / Redaktionsadress: **Slovenska riksförbundet i Sverige**

Box 145

731 23 Köping

slovenskoglasilo@gmail.com

E-naslov/E-post:

Svoje prispevke pošljite na zgornji naslov do 28. februarja 2023!

Skicka era bidrag till Slovenska BLADET senast den 28 februari 2023, adressen ovan!

UVODNA BESEDA - INLEDNINGSORD

*Vesele božične praznike
in srečno novo leto 2023!*

DANNI IN SUZANA

PREDSEDNIK IMA BESEDO

Spoštovani člani Slovenske zveze!

Spoštovani rojaki, skoraj ne morem verjeti, da je zopet med nami čarobno lep decembrski čas, ki je namenjen predvsem našim najmlajšim otrokom seveda tudi vsem drugim, saj sta v njem božični čas in pričakovanje novega leta. Veselimo se lepih božičnih trenutkov, ki so pred nami, potrudimo se in se spomnimo na vsakega, ki nam je pri srcu in do katerega čutimo prijateljstvo, namenimo lepo misel in besedo tudi vsakomur, ki je osamljen ali preživlja te lepe decembrske praznike v domu za ostarele. Spomnimo se vseh, ki so v težavah in slabega zdravja, naj jim bo v tem prazničnem obdobju lepo, mirno in prijetno, veseli mesec je čas obdarovanja in spoštovanja in nekako zaključek delovnega leta.

Samo še nekaj dni manjka do božiča in novega leta in če se malo ozrem nazaj, vam rečem, da smo bili zelo aktivni in nam je uspelo izpeljati dvojno jubilejno praznovanje najprej spomladi v društvu Simon Gregorčič Köping skupaj z srečanjem vseh slovenskih rojakov na Švedskem, in jeseni še v slovenskem društvu Stockholm, seveda pa je bilo kar nekaj različnih dogajanj in prireditev tudi po drugih slovenskih društvih.

Spoštovani rojaki, ob tej priliki vam polagam na srce misel, da si drug drugemu zaželim veliko sreče predvsem pa zdravja miru in veselja, naj leto, ki je pred nami, zaživi brez večjih težav in skrbi.

Vesele božične praznike vsem skupaj, vsem društvom, vsem bralcem Glasila, veleposlaništvu Republike Slovenije v Kopenhagnu in dušnemu pastirju gospodu Zvonetu Podvinskemu, spoštovanje in zahvalo namenjam vsem pristojnim v Sloveniji, še posebej Uradu vlade republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, prav tako hvala tudi urednicama slovenskega časopisa Glasilo, enake želje pošiljam vsem znancem prijateljem in vsem, s katerimi smo kakor koli v stiku tukaj na Švedskem in seveda tudi doma v Sloveniji.

Hvala vsem za ves trud, delo in spoštovanje, ki ga iz leta v leto namenjate v dobro nas vseh rojakov v Slovenski zvezi na Švedskem, ostanite zdravi še na mnoga leta, želim da se vam izpolnijo vse skrite želje, bodite korajžni trdni in seveda optimistični.

Leto od katerega se poslavljamo, nam bo ostalo v dobrem ali pa slabem spominu, preboleli smo pandemijo, smo se pa naenkrat znašli blizu vojne, ki divja v središču Evrope. Velikokrat si človek zaželi miru, zdravja in svobode, velik korak je do tega uresničenja, vsekar pa skušajmo živeti vzporedno ob teh težavah, ozrmo se v prihodnost, poskrbimo in ostvarjamo dejanja in smeri za naše mlajše rodove. Z upanjem si predstavljamo, da bodo imeli lepšo prihodnost.

Prijazne in spoštljive pozdrave vam vsem, ostanite zdravi, lep zaključek tega delovnega leta pa vse najlepše v novem letu 2023.

Delo Slovenske zveze v jesenskem obdobju

Jesenski sestanek UOSZ

Sestanek UOSZ smo imeli 10. novembra v Jönköpingu in je potekal prijetno in delovno, se je pa pogovor med vsemi člani UO vrtel predvsem okoli delovanja Slovenske zveze. Veliko časa smo namenili temam o članstvu v Slovenski zvezi in pri tem se želim zahvaliti vsakemu društvu za dobro opravljeno delo, članski sezname so se ujemali skorajda pri vseh društvih, tam kjer je bilo napačno, smo pa tudi že uredili, da je zdaj točno, pomanjkljivosti so še pa pri obrazcu (Föreningsuppgifter), za kar bom poskrbel da bodo društva bolj natančneje izpolnila in pravočasno odposlala oboru Slovenske zveze.

Delo Slovenske zveze v tem jesenskem obdobju

Delo Slovenske zveze je sedaj v tem mesecu v polnem teku, pripravil in odposlal sem obrazce za nove projekte Slovenske zveze za naslednje leto, projekte je treba sestavit dobro in vsebinsko, tako kot to zahtevajo na UVR. Po novem letu bo čas se pripraviti za občni zbor zveze, ki bo predvidoma potekal v soboto, 25. marca 2023. V tem jesenskem obdobju bodo društva organizirala Miklavževanje za naše najmlajše otroke in upam, da se boste vsi imeli zares prijetno, vsem otrokom pa želim veliko daril in veselja.

Alojz Macuh, predsednik Slovenske zveze

SLOVENSKI DOM GÖTEBORG

Božično in novoletno voščilo za leto 2023

Le nekaj vročičnih decembrskih dni je še do božiča in novega leta, v tem času si vsak le vse najboljše obeta, in vse kar je dobrega, drugim želi, naj v vas bo svetloba božične noči, v prihodnosti pa naj vsakemu le sreča žari, misli mi uhajajo med iskrene ljudi, toplo ognjišče in smeh v očeh, iskreno želim vam v teh prazničnih dneh, da zdravja in srečnih dogodkov nešteto nasulo bi novo vam leto.

Vam iz vsega srca želimo rojaki Slovenske zveze na Švedskem.

Vsak večer, ko napovedujejo vreme, imamo v Götalandu še vedno poletje, označeno z svetlo zeleno barvo, ostalo je označeno z rumeno za jesen in na vrhu Švedske zima. Kar trije letni časi v eni državi. No, saj ni nič narobe, na balkonu še vedno lepo cvetijo pelargonije, begonije, hibiskus in ciklama, ki ji tam kar odgovarja. Doma imam že čebulice tulipanov in še čakam, preden jih bom dala v zemljo, saj bi pri taki toploti lahko začeli poganjati, nato pa bi nastopil mrz in bi vse pomrznilo. Kar hudo mi je, da bi morala vse to cvetoče cvetje odvreči, saj nimam primerne prostora, da jih hranim čez zimo, vrtnarji pa morajo tudi zaslužiti in prodati cvetje spomladi. Vidim na FB, da je kar vsepovsod topleje kot ponavadi in da so zunaj celo jagode velike in zelene, če bodo dozorele, je pa vprašanje. Edino kar je res jesensko, je listje, ki je odpadlo že zelo zgodaj, saj pravega mraza še ni bilo. Verjetno je suho in toplo poletje prispevalo k temu, saj so tukaj pri meni vsa drevesa na skalah in tam je bilo suho. Ker je pač jesen pozna, upam, da bo zima krajša, saj nisem preveč navdušena nad zimo.

Če je mrzlo in sneg, ki škriplje pod nogami, je prijetno, ker smo pa tukaj ob morju, imamo največkrat brozgo, meglo in dež. Če za Božič ni snega, ga zaradi mene tudi ne potrebujemo več. Božiček se mora s sankami in jeleni pripeljati do pridnih otrok in odraslih. Delo

v društvu je malo oteženo, ker nimamo pravih prostorov, kot recimo kuhinjo, ki je v Astridsalen zelo zasedena vsak dan, saj je veliko aktivnosti v šoli in glasbeni šoli. Ker kuhajo vsak dan za odrasle in mlade v Folkskolan, je zasedeno tudi čez dan. Kadar so kakšne proslave in praznični dnevi, dogodke pripravimo kar v nedeljo po maši. V društvu bo tudi morda kaj delavno, čeprav nisem prepričana, trenutno je videti, da sta dobra volja in energija precej usahnili. Bomo poskusili, dokler še lahko.

V soboto, 5. novembra je praznoval 80. rojstni dan Karel Kolar. Ker ima težave s spominom, je v domu za starejše v Glöstorpskölden, Tuve centrum. Sin Miran z ženo Lino, Nada in žena Marija smo lepo

uredili mizo, vrtnice za vsako desetletje eno, torte in seveda penino in vino. Hčerka Ann-Marie in zet Micke sta ravno prebolela korono in si nista upala priti v dom, da ne bi morda še koga okužila. Bomo praznovali še enkrat 26. novembra in do takrat upam, da bosta zdrava.

V tem domu za ostarele ni nihče umrl zaradi korone, bili so namreč zelo strogi, nosili so maske na ustih, zadrževati se je bilo treba samo v sobi oskrbovanca, nobenega pohajanja po domu. To se je obrestovalo, nobenih obolelih.

Večkrat obiščem Karlija in vidim, kako težko delo je to, ker je Karel na vozičku. Dvakrat si je že zlomil kost v stegnu in ima ploščice na vsaki strani kosti. Boji se, da ne bi spet padel, zato je sedaj na vozičku. Poskušajo jih zamotiti s kakšnimi igrami in telovadbo. Karliju so poiskali slovenski program na TV in je poslušal slovensko glasbo in pel zraven, so rekli "da je bil to njegov dan".

Bolezen ne izbira, koga bo prizadela, in tudi na znake demence nisem bila pozorna, dokler ni bilo prepozno. Moramo biti aktivni, hoditi na sprehode, brati časopis, spremljati televizijo in se srečevati s prijatelji.

Tudi tokrat je nekaj jubilarcev.

December: Marija Kolar, 75 let
Stanko Ridl, 60 let
Silva Sajovic, 70 let
Silva Litrop, 50 let
Eva-Karin Kronblad, 50 let

*Prídeš na svet, da ga ogreješ,
da ga nasmeješ, da ga spoznaš,
da rad ga imaš.
Zato hodi po njem, s soncem v dlaneh,
z nasmeškom v očeh, z mislijo pravo
in ljubeznivo naravo.*

ČESTITKE za vaš praznik in še veliko zdravih in srečnih let.

Tokrat je bilo veliko lepega napisanega in upam, da vas ne dolgočasim. Ob božičnih praznikih vam vsem želimo božjega blagoslova in miru. V novem letu 2023 pa zdravja, dobre volje in lepega življenja. Marija Kolar za Slovenski dom

SKD FRANCE PREŠEREN, GÖTEBORG

****V dogovoru z avtorico članka prispevek objavljamo v izvirniku, brez uredniških posegov v članek.***

Pospravljanje ozimnice se bliža k kraju, ter zlato rumeno listje se počasi in mirno posavlja od dreves, ter s svojo lepoto krasi zemljo. Prihaja jesen! Topli dnevi še nas naprej spremljajo le malo dežja in temnejših dni nas opozarja na bližanje 1. novembra, ko je dan obiskov in spominov naših pokojnih. Odšli so v nebeski raj, kjer vrnitve ni več nazaj. Prižgimo jim lučko, če ne na grobu pa doma, ter posvetimo nekaj spominov na njih.

Bliža se tudi sveti Miklavž, na koledarju je ime Nikolaus 6/12, katerega se mi vsi radi spominjamo iz otroških let. Prišel pa ni sam ampak v spremstvo Angela in hudiča, katerega smo se vsi otroci bali.

Darovi, katere smo dobili od dobrega Miklavža pa niso bila tako razkošna in draga kot danes ampak skromna in praktična. Bili smo zadovoljni z darili, ter veseli Miklavževega obiska. Danes pa obhajamo Božič 24/12 po tem načinu, ki ga vsi poznamo z razkošjem daril.

Ženska srečanja še vedno obstajajo vsaki zadnji petek v mesecu. Hvala vam vsem, ki popestrite te večere v tako lepem številu in v tem razpoloženju.

Danes ko pišem ta članek je začelo snežiti in sneg je pobelil celo Švedsko 21/11-2022, kot po navadi rano in nepričakovano. Zapadlo ga je veliko, povzročil je precej nesreč in nevšečnosti v prometu.

Približujemo se koncu leta in Božič je pred vrati, nam gospodinjam pa delo v kuhinji. Pozabiti pa ne smemo svojih prijateljev, znancev in sorodnikov, da jim želimo vse najboljše bolalin pa zdravja, ker marsikateri so sami in pozabljeni.

VESELE BLAGOSLOVLJENE BOŽIČNE PRAZNIKE,
IN SREČE, ZDRAVJA IN SPOSTOVANJA POLNO

NOVO LETO 2023
Vam želi odbor.

Napisala in foto: Erika Jacobson

SLOVENSKO DRUŠTVO SIMON GREGORČIČ, KÖPING

Spoštovani člani, zopet prihaja lep decembrski čas med nas. Lepo in prijazno ga pričakujemo. Mesec december je čas lepih misli in dejanj, je čas obdarovanj in druženja, še posebno za naše najmlajše družinske člane.

V tem času ljudi imejmo v mislih ljudi, ki so osamljeni ali pa so v domovih za ostarele. Tudi njim naj božična luč prinese malce svetlobe in osebnega zadovoljstva. Misel v tem lepem decembrskem času namenjam vsem znancem in prijateljem in vsem članom društva »Simon Gregorčič«. Prav tako tudi znancem in prijateljem v rodni domovini Sloveniji, v tem čarobnem času bodimo še bolj povezani drug z drugim.

Naj vam moje misli sežejo v srce, podarjam vam lepe želje in zahvalo za zvestobo kot članu/-ici našega društva. Naj vam ob tej priliki zaželim vse najboljše v prihodnjem letu, ostanite zdravi, korajžni in zvesti člani društva »Simon Gregorčič« še naprej. Obenem naj se zahvalim upravnemu odboru društva za dobro opravljeno delo. Hvala tudi vsem, ki ste nam stali ob strani in pomagali pri proslavitvi 50. jubilejne obletnice društva. Želim si, da ostanete tako dobri še naprej. S skupnimi močmi bomo gotovo premagali vse težave.

Meseca novembra smo se tudi člani društva Köping udeležili jubilejne 50. obletnice slovenskega društva Stockholm. Hvala temu društvu za gostoljubnost. Želimo jim še mnogo lepih družabnih srečanj. Vsem, ki ste bili z nami na tem skupnem potovanju in praznovanju iskrena hvala. Bilo je res lepo in nepozabno razpoloženje.

Spoštovani člani, ne pozabimo tradicije, da se dobimo že kar prvi dan v novem letu 2023, vabljani na kozarček penine v prostorih društva.

Alojz Macuh
Predsednik društva Simon Gregorčič

Efterlängtat besök av St Nicolaus

Efter två år av längtan och väntan så kom han äntligen på besök! Den gode, vise mannen i vitt, St. Nicolaus. För många svensk/slovenska barn är detta en aningen främmande man som de håller på att lära känna, men vi – 1-3 generationens slovenier i Sverige är uppvuxna med Honom.

Personligen har jag många fina minnen av vår förenings St Nicolaus firande. Minnen som jag nu vill förmedla till föreningens yngre medlemmar i Simon Gregorčič, Köping. Senaste gången var Han i kontakt med oss via postgången – men i år fick vi äntligen träffa Honom igen.

Lördagen 3 december träffades vi i föreningens lokaler för att klä vår julgran och välkomna julens firanden. Stämningen var på topp, framförallt bland alla de 10 barn som samlats men även bland oss vuxna.

När granen var på sin plats, fiket placerat i magen så kom ett brev i lådan... Halv 5 skulle vi alla träffas i parken intill föreningens lokaler!

I en lagom mystisk, mörk lekpark, upptänd med marshaller träffade vi St. Nicolaus! Han hade med sig paket till var och ett av barnen som deltog. Han hade visst haft koll på oss, gammal som ung under åren som gått sen vi senast sågs och vi alla var glada över att träffas igen.

När paketen var utdelade berättade Han att han nu skulle vidare för att träffa andra barn som väntar på Honom, så vi sa hej då och på återseende redan nästa år! Eftermiddagen fortsatte i föreningens lokaler och när vi alla skildes åt var vi överens om att det blev ett mycket lyckat St. Nicolausfirande här hos oss i Köping!

Po dveh letih čakanja smo ga tudi končno dočakali, prihod modrega, dobrega moža v belem, sv. Miklavža. Marsikateri otrok ga sploh ne pozna in ga otroci šele spoznavajo, medtem ko smo mi, prva, druga in tretja generacija Slovencev na Švedskem odraščali z njim.

Imam veliko lepih spominov na ta praznovanja v našem društvu, ki jih sedaj želim prenesti na mlajše člane našega društva Simon Gregorčič v Köpingu.

Lansko leto smo dobili pošto od njega, letos pa je bilo kar srečanje v živo. V soboto, 3. decembra, smo se zbrali v društvenih prostorih in popoldne najprej začeli ob krašenju božične jelke. Vzdušje je bilo pravo, še posebej med otroki, ki se jih je zbralo kar deset!

Ko je bila jelka postavljena in dobrote v trebuščkih, je prišlo pismo: Ob pol petih se dobimo v sosednjem parku!

V ravno prav temnem, malo skrivnostnem, lepo osvetljenem parku smo srečali sv. Miklavža. Prinesel je darila za prav vsakega otroka in je povedal, da nas je spremljal – prav vse – otroke in tudi nas odrasle. Vsi smo bili veseli ponovnega snidenja s sv. Miklavžem.

Po tistem, ko so vsi bili obdarovani, je povedal, da mora naprej k drugim otrokom, ki ga pričakujejo. Dogovorili smo se tudi, da se naslednje leto spet srečamo!

Druženje se je nadaljevalo v društvenih prostorih. Ko smo se razšli, smo se vsi strinjali, da je bilo zelo lepo Miklavževanje tokrat pri nas, v Köpingu.

Zapisala: Suzana Macuh

Čestitke članom društva

*Spoštovani člani, ki ste slavili svoj osebni praznik,
želim vam zdravja, sreče in veselja,
vse najboljše vam želim in voščim za praznične dni.*

*Grattis till er alla i föreningen som fyllt år.
Jag önskar er allt väl på födelsedagen,
ordförande i slovenska föreningen, Köping.*

Božično in novoletno voščilo

Spoštovani člani društva "Simon Gregorčič Köping", želim vam vsem res lepe božične praznike ter srečno novo leto 2023.

Preživimo te lepe trenutke skupaj in pogumno vstopimo v novo leto, ki je pred nami.

God jul och gott nytt år till er alla, njut och var rädda om er.

Alojz Macuh, predsednik društva Simon Gregorčič
Ordförande Slovenska föreningen Köping

ORFEUM - LANDSKRONA

SPD ORFEUM

V Orfeumu smo sicer po malem dejavni vso jesen, vrhunec pa je bilo tokrat praznovanje prihoda sv. Miklavža. Prvo miklavževanje smo v soboto, 3. decembra 2022 izvedli v Stokholmu in sicer v dvorani šole Medborgarskolan. Na Miklavževanje se je prijavilo kar 26 otrok (in seveda je bilo prisotnih vsaj še enkrat toliko odraslih).

Ker pa smo želeli sv. Miklavža presenetiti tudi s krajšim programom, smo s pomočjo učencev dopolnilnega pouka slovenščine iz Gävleja in Stockholma pripravili kratek kulturni program. Po Miklavževanju je seveda sledila zakuska ob domačih piškotih in soku.

Najprej sta nas z znanimi instrumentalnimi skladbami razveselila Max (na violini) in Filip Bonnevier (viola) ob klavirski spremljavi njune mamice Urše Bonnevier. Vsej družini Bonnevier, očku Davidu (ki je bil naš sv. Miklavž) in Benjaminu, ki je bil Miklavžev pomočnik, se še posebej iskreno zahvaljujem, ker so vedno pripravljeni priskočiti na pomoč in sodelovati, ko pripravljamo kakšno stvar v našem društvu Orfeum.

Henrik, petletni učenec dopolnilnega pouka v oddelku v Stockholmu, je recitiral pesem o snežakih. Vsi trije, on in oba mlada glasbenika, so poželi velik aplavz. Hvala Henrikovim staršem, ki so pomagali pri učenju pesmice, in mamici Urši za glasbeni del.

Miklavž je prav vsem otrokom prinesel izjemno dragoceno darilo – kakovostno slovensko otroško knjigo (po izbiri staršev, ki so jih predhodno naročili). Enako darilo je Miklavž prinesel tudi otrokom, ki so ga pričakali naslednji dan v Malmöju, in sicer v nedeljo, 4. decembra 2022.

Za vlogo sv. Miklavža smo tokrat prosili kar našega Zvonka Benceka iz UO društva Orfeum. Tako starši kot otroci so bili nad njim navdušeni, zato že nestrpno čakamo naslednjega leta, da se znova vrne med nas.

Prijavilo se je kar 22 otrok in obiskali so nas tudi otroci iz Kopenhagna, ki tam obiskujejo dopolnilni pouk slovenščine, v programu, kjer smo Miklavžu zapeli nekaj pesmic (eno posebno, o Miklavžu, smo zapeli tudi skupaj s starši v dvorani), v programu so sodelovale tudi deklice, ki obiskujejo slovenske urice v Malmöju. Miklavževanja se je udeležila tudi slovenska družina, ki sicer živi 2 uri stran (v Karlskroni), zato še bolj hvaležno lahko rečemo, da smo bili veseli prav vsake družine posebej (od blizu in daleč), ki je prišla na prireditev. Lara, ki obiskuje pouk v Kopenhagnu, je bila pogumna in je zbranim recitirala pesem Anje Štefan, na koncu pa je z očkom Bojanom v kitarskem duetu zaigrala tudi skladbo Sveta noč.

Miklavževanje smo pripravili v sodelovanju s slovenskim društvom Planika. Pridne roke njihovih članic so napekle izvrstno pecivo, pripravili so kavo in čaj, vse lepo postregli, in tudi zaradi tega je bilo druženje po uradnem programu še toliko lepše in prijetneje. Hvala vsem in vsakomur posebej, ki je kakor koli prispeval, da smo imeli tako prijetno druženje.

Hvaležni smo tudi za pozornost in podporo slovenskega veleposlaništva iz Kopenhagna, veseli smo bili obiska g. Mihaela Zupančiča, veleposlanika RS za nordijske države, ki je zbrane tudi pozdravil. Slovensko veleposlaništvo je prijazno priskrbelo tudi nekaj piškotkov in pijače. Iskrena in globoka hvala pa tudi Mateji Kavaš (s slovenskega veleposlaništva), ki je spekla čudovite parkeljne, ki so jih dobili prav vsi otroci.

Na koncu naj se še posebej zahvalimo za pomoč g. Zvonku Podvinskemu, slovenskemu duhovniku na Švedskem, ki nam je priskočil na pomoč in priskrbel dvorano, da smo imeli vsi dovolj prostora, predvsem otroci, ki so po prireditvi uživali v skupnem druženju.

Lepe praznike vam želimo in srečno v novo leto 2023!

Kaj bomo v društvu Orfeum počeli v letu 2023?

Trenutno smo že v fazi priprave dveh koncertov, ki jih bomo tokrat izvedli s slovenskimi glasbeniki, živečimi na Švedskem (in morda tudi s pomočjo kakšnega švedskega glasbenika).

Koncerta bomo izvedli v čast kulturnega praznika, ki ga v Sloveniji praznujejo 8. februarja, naš prvi koncert bo 11/2 v Malmöju (sobota popoldne), drugi pa v Stockholmu teden dni pozneje, v nedeljo 19/2. V Malmöju bomo koncert organizirali skupaj z veleposlaništvom RS za nordijske države (iz Kopenhagna), pridružil se nam bo tudi častni konzul RS na Švedskem, g. Dario Križ.

V Stockholmu bo za zakusko poskrbelo slovensko društvo Stockholm, gosti pa bodo še bolj raznoliki. Pridite, ne bo vam žal!

Na naslednji strani najdete povabilo - morebitne spremembe so mogoče, vendar upamo, da do njih ne bo prišlo. Več informacij dobite osebno preko e-pošte orfeum.slosve@gmail.com (ali na naši novi spletni strani, ki bo "luč sveta" zagledala okrog božiča).

Zapišite si datum, vzemite si čas in skupaj z nami praznujte kulturni praznik!

KULTURNI PRAZNIK – KONCERT V MALMÖJU

11. FEBRUAR OB 16.30
S:T MATTEUS KYRKA,
LANTMANNAGATAN 8,
MALMÖ

KULTURNI PRAZNIK – KONCERT V STOCKHOLMU

19. FEBRUAR OB 16.30,
STORKYRKOSALEN,
GAMLA STAN*

*URA KONCERTA/LOKACIJA SE LAHKO
SPREMENI – VEČ INFORMACIJ DOBITE NA
ORFEUM.SLOSVE@GMAIL.COM

PLANIKA - MALMÖ

Vinska trgatev Planika, 15. oktober 2022

Tako kot nekoč, vendar z drugimi, mlajšimi gosti. Tako kot nekoč mislimo na čas pred kugo modernega časa, zaradi katere smo od marca 2020 do marca 2022 morali odpovedati vsa druženja in prireditve. Letošnja Vinska trgatev je, proti pričakovanju, odlično uspela. Planika je bila polna. Slovencev prve generacije na Švedskem je bila samo peščica, zamenjali so jih njihove hčere in sinovi s svojimi otroki. Upravni odbor je zadovoljen, vseh skupaj je bilo okrog petdeset gostov. Za ples je s svojo harmoniko kot vselej doslej poskrbel Andrej Pagon. Slike vam povedo vse.

Voščilo!

Na prste ene roke bi morda lahko prešteli na Švedsko priseljene Slovence, ki so dočakali starost 90 let. Eden od njih je v Malmöju živeči Stanislav Koren, ki je luč svet ugledal 9. novembra 1932 v vasi Dolnja Bistrica v Prekmurju. S soprogo, ki je umrla pred mnogimi leti, je dobil 4 sinove, ki mu v starosti pomagajo in lajšajo življenje. Od vsega začetka je član pri Planiki, katere člani mu kličejo še na mnoga zdrava leta. Čestitamo ob visokem jubileju!

SLOVENSKO DRUŠTVO STOCKHOLM

Na še veliko takih!

Poleg praznovanja 50. obletnice slovenskega društva v Stockholmu smo v društvu zares ponosni na letošnji jesenski bowling.

Na vabilo se je odzvalo kar 36 članov društva in prijateljev in med njimi je bilo kar nekaj mladih - povprečna starost igralca je bila zgolj 26 let! Šest stez v O'Learys Norrtull je eno uro prenašalo naše metanje in zbijanje kegljev in večini skupin je uspelo odigrati eno igro in pol. Osvežili smo se s pijačo na račun društva (za vsakega eno), za spomin naredili skupno fotografijo, pojedli nekaj pokovke in se še dve uri družili ob klepetu po slovensko. Bowling je bil več kot uspešen in veseli smo bili odziva mladih na naš dogodek.

Na še veliko takih!

Divjačinska pojedina na Eckerö liniji

Vstali smo v hladno oktobrsko jutro in se odpeljali do avtobusne postaje – nekateri člani slovenskega društva v Stockholmu smo vstopili na glavni postaji, nekateri pozneje v Täbyju. Najprej smo se odpeljali do Grisslehamna in ujeli še nekaj trenutkov spanca na avtobusu. V Grisslehamnu smo se vkrcali na ladjo, ki nas je v 4 urah in pol peljala do mesta Ekerö na otoku Åland in nazaj.

Prvi del poti smo preživeli v baru, si privoščili pijačo, malo plesali in se sprehodili do polno založene trgovine na ladji. Ko smo zagledali Ekerö, so se nam sline že pošteno cedile, in ko je ladja obrnila nazaj proti Švedski, smo se hitro odpravili do restavracije. Mize smo rezervirali in tako smo se tudi med kosilom lahko nemoteno pogovarjali – pametno, kajne? Postregli smo si z odličnimi predjedmi, kjer ni manjkalo gob, različnih vrst sira, salam in kremnih solat.

Najbolj pa smo se seveda veselili divjačinskega bifeja. Naši krožniki so bili bogato obloženi z divjačino, ribami in tudi z nekaj zelenjave. Nihče ni ostal lačen! Na koncu pa smo se posladkali z odlično čokoladno peno, rabarbarino pito, sladoledom, minjoni ... in verjetno smo še kaj pozabili naštet. S polnimi trebui smo se izkrkali in vrnili na avtobuse, ki so nas dostavili nazaj v mesto.

Izlet je bil uspešen in predvsem slasten. Naslednje leto ga zagotovo ponovimo. Greš zraven?

Intervju radio Prvi: Slovencem po svetu

Ste poslušali intervju s predsednikom slovenskega društva v Stockholmu Rokom Ogrinom v oddaji Slovencem po svetu na radiu Prvi?

Če bi radi znova poslušali posnetek intervjuja, ga lahko najdete v arhivu oddaj Slovencem po svetu na radio Prvi – v arhivu oddaj izberite oddajo iz 11. novembra 2022 in posebej napeto poslušajte od 1:45 pa vse tja do 16:45. Rok je odlično predstavil naše društvo in življenje na Švedskem, v Stockholmu.

Povezavo do oddaje lahko najdete tudi na naši spletni strani:

slovenskodrustvostockholm.weebly.com.

50. obletnica slovenskega društva v Stockholmu

Bližala se je enajsta ura zvečer in iz dvorane Spånga folkahuset se je slišalo slovensko petje »Mi se mamó radi, radi, radi, radi, ...«. Na odru smo obkrožili kvartet Krt in zapeli še nekaj zadnjih pesmi, preden bi odšli domov in tako zaključili praznovanje 50. letnice slovenskega društva v Stockholmu.

12. novembra smo Slovenci v Stockholmu praznovali 50. obletnico ustanovitve slovenskega društva. Priprave na dogodek so potekale že nekaj časa. Člani odbora smo se zbirali po pevskih vajah, pisali prenekatera elektronska sporočila in kovali načrte za posebno in jubilejno praznovanje. Pred samim dogodkom smo pripravili mize, kuhinjo in oder in nestrpno čakali prihod preostalih članov in prijateljev od blizu in daleč. Okoli četrte ure so prvi že prispeli in se s penečim vinom v roki usedli za mize, slabo uro kasneje pa je dvorana pokala po šivih z več kot 120 obiskovalci! Ob slovenskem vinu, maslu in kruhu smo tako pričakali začetek kulturnega programa.

Po Zdravljici nas je nagovoril predsednik slovenskega društva v Stockholmu Rok Ogrin. Prebral nam je bogato zgodovino društva, ki jo je povzela dolgoletna članica Anica Štefanič, in nas povabil na prihajajoče dogodke.

Naslednji je na oder stopil novi veleposlanik za Švedsko Mihael Zupančič, pohvalil delo Slovencev v Stockholmu in v imenu ministra Mateja Arčona ter Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu našemu društvu podelil priznanje in zahvalo za neprecenljiv prispevek k ohranjanju slovenske narodne in kulturne identitete ter slovenskega jezika. Slovenska zveza na Švedskem je našemu društvu prav tako podelila priznanje za izredne zasluge, ki ga je ob spodbudnih besedah predal predsednik Alojz Macuh.

Nazadnje pa smo, čeprav ga na žalost ni bilo med nami, prisluhnili še pozdravu slovenskega duhovnika na Švedskem Zvoneta Podvinskega.

Na oder je nato stopil pevski zbor našega društva – pevski zbor Triglav z zborovodkinjo Klementino Savnik in nam odlično odpel šest pesmi z vseh koncev Slovenije – primorska, gorenjska, pa tudi belokranjska melodija je odmevala po Spångi.

Lea Sajovic in Mirjana Grujić sta nato recitirali Urško Andreja Rozmana Roze, moderno izvedbo Prešernovega Povodnega moža, Livia Lakota je zaigrala na klavirju, Aleš Jurca in Brane Kalčevič na harmoniki in klarinetu, nazadnje pa se je na odru še pelo in plesalo, za kar sta poskrbeli Brina Dokl in Tjaša Buh ob spremljavi Aleša Jurca na harmoniki. Kvartet Krt, naš povabljeni gost iz Slovenije, nam je v rednem programu zapel nekaj slovenskih pesmi, več pa smo jih lahko slišali po slavnostni Martinovi večerji.

Gostili smo se z mlinci, rdečim zeljem in sočno gosko izpod rok kuharja Željka Zrniča ter pili slovensko vino in pivo.

Po odlični večerji nas je na mizah pričakalo pecivo stockholmskih članov, na odru pa petje in zabava s kvartetom Krt ter ples ob raztegnjenem mehu harmonike Emila Buha.

Reševali smo uganke, plesali v parih in hitro sedali na stole, si brez rok podajali pomaranče in večer preživeli ob dobri glasbi, še boljši volji in najboljši družbi. Upamo, da bo društvo živelo in razveseljevalo še mnoga, mnoga leta – ob takih članih in prijateljih o tem res ni dvoma!

Foto: GimGif Visuals

Letni načrt Slovenskega društva v Stockholmu

Spodaj si lahko ogledate letni načrt Slovenskega društva v Stockholmu za prihajajoče leto 2023 in si rezervirate vikende za druženje z nami! Datumi so okvirni, zato spremljajte našo spletno stran (slovenskodrustvostockholm.weebly.com), Facebook profil Slovenci v Stockholmu ali pa se prijavite na e-novice (pošljite e-pošto na društveni naslov slovdrustvo.stockholm@gmail.com), kjer bomo sproti objavljali vabila na prihajajoče dogodke.

Se že veselimo novih dogodivščin!

Odbor društva

Dogodek	Okvirni datum izvedbe
Slovenski filmski večer	28. januar
Badminton	11. februar
Kulturni dan ob Prešernovem prazniku – v sodelovanju z društvom Orfeum	19. februar
Drnsanje Hellasgården	feb/mar (odvisno od vremena)
Občni zbor	4. marec
Bowling	11. marec
Smučarski dan Romme/Kungsberget	18./25. marec (odvisno od vremena)
Otroška igralnica (Leos lekland)	V aprilu
2-dnevni izlet, Tyveden/Stora Karlsön	V maju
Romanje v Vadsteno	27. maj
Živalski vrt v Eskilstuni	3./10. junij
Piknik v Drottningholmu	17. junij
Poletni piknik v Täbyju	19. avgust
Srečanje generacij v Köpingu	26. avgust
1-dnevni izlet v Skokloster s čolnom	2. september
Bowling	16. september
Badminton	7. oktober
Divjačinska pojedina na ladji Eckerö linije	28. oktober
Martinovanje	11. november
Miklavževanje	3. december
Obisk božične tržnice	23. december

Pozdravni nagovor ob zlatem jubileju SD v Stockholmu

Spoštovani predstavniki slovenske države,
spoštovani predsednik Slovenske zveze na Švedskem,
spoštovani predsednik UO SD v Stockholmu,
drage rojakinje in rojaki!

Dovolite, da vam najprej čestitam v imenu Slovenske katoliške misije Göteborg na Švedskem in s tem v imenu vseh rojakov, s katerimi se od nedelje do nedelje zbiramo v naših občestvih in tako utrjujemo našo identiteto, o kateri je tako lepo spregovoril naš prvi blaženi škof Anton Martin Slomšek: »Sveta vera bodi vam luč, materin jezik pa ključ do zveličavne narodove omike«.

Nekje od daleč se spominjam ene zgodbe, ki je zelo nagovorljiva. Nekako takole gre ta zgodba: dedek je bil že visoke starosti in je povabil svojega vnuka, da skupaj posadita drevo v sadovnjaku. Pa mu vnuk reče: »Dedek, čemu pa sadiš to drevo, če pa ne boš mogel uživati njegovega sadu«. Pa mu dedek odgovori: »Dragi vnuk, poglej in ozri se naokoli. A vidiš drevesa, kjer visijo sadovi, ki zorijo. Teh dreves pa nisem jaz sadil, a vendar uživam njihove sadove«.

Pa še eno izkustvo bi rad posredoval vsem vam navzočim ob praznovanju zlatega jubileja vašega društva. Spominjam se mogočnega oreha pri Sv. Lovrencu na Pohorju, ki je imel izredno veliko krošnjo. So pripovedovali starejši ljudje, da kolika je krošnja zgoraj, toliko morajo biti korenine globoko spodaj.

Kolikor mi je bilo dano vedeti, so bili tukaj slovenski festivali, kjer se vas je zbralo od blizu in daleč tudi okoli tisoč rojakov. Sam sem na začetku nekaj podobnega doživel 1994. leta v Olofströmu in potem nikoli več. Tudi vseslovenska romanja in vseslovenska srečanja za binkošti v Vadstena so bila množična, a ti časi so minili. Vendar nismo tukaj da bi jokali in stokali, ampak da nas prav ta visoki jubilej vzpodbudi, da se najprej zahvalimo za prehojeno pot in se obenem ozremo v svetlejšo prihodnost.

Ko smo se v ponedeljek 24. oktobra na Skogskurkogården poslavljali od vaše najstarejše rojakinje Ani Zupančič, ki je dočakala častitljivih 101 leto in pol, smo se poslovili od rojakinje, ki je bila s svojo družino še kako vpeta v delovanje slovenskega društva v Stockholmu. Kaj želim s tem povedati? Da drevo brez korenin ne živi, je mrtvo. Ne bi bilo Slovenske zveze na Švedskem v tem smislu, kot je danes, če ne bi vi, prva generacija skrbeli za to, da presadite slovenski jezik in pisano besedo, slovensko kulturo, slovensko vernost tudi v naše skupnosti na Švedskem. Hvala vam, ki ste poleg srečanj v društvenih prostorih in tudi v naših oltarnih občestvih gojili in hranili našo identiteto. Kje so časi slovenskih festivalov, kjer ste med drugim prikazali pomen in lepoto zborovskega petja, folklornega življenja. Kje so časi naše osamosvojitve, kjer ste se zbirali in protestirali proti okupatorju naše drage nam domovine Slovenije ter zahtevali, da kraljevina Švedska prizna Sloveniji njeno samostojnost. Med Stockholmom, Göteborgom, Helsingborgom, Landskrono in Malmöjem ste

izpričevali vašo ljubezen do domovine in vztrajali, dokler ni Švedska priznala, da imamo kot slovenski narod pravico biti gospodarji na svoji zemlji.

Hvala vam dragi starši in stari starši, ki še gojite slovenski jezik, kulturo in slovensko vernost, kjer se v vaših domovih še sliši slovensko pesem, kjer se berejo knjige v materinem jeziku. Hvala vsem učiteljicam in učiteljem slovenskega jezika nekoč na Švedskem, danes pa posebej Danni Stražarjevi, ki si prizadeva povezovati otroke in njihove družine na velikem področju, da bi tudi oni imeli priložnost slišati slovensko besedo in slovensko pesem, čeprav tudi s pomočjo interneta, ali pa v živo. Obenem pa naj bo zlati jubilej vašega društva vzpodbuda, da se zavedate, da brez muje se še čvelj ne obuje. Če ne boste sadili drevesa slovenstva, če ne boste sejali dobro seme narodnega ponosa in zavesti, če mladina ne bo poznala naše lepe zgodovine, potem bo slovenstvo na Švedskem vedno bolj usihalo. Brez slovenske skupnosti ne gre. Brez srečevanj v cerkvi in v vaših društvenih prostorih ne bomo pričevali Švedom, kaj nam pomeni slovenstvo. Zato, mladi rod Slovenk in Slovencev, vzemite si čas za eno in drugo, da bo slovenstvo na Švedskem še dolgo živelo. Dobrodošli v cerkev k sveti maši v »narodnem jeziku«, kakor tudi dobrodošli, da se dejavno vključite v vaša slovenska društva na Švedskem.

Bog živi Slovenijo! Bog naj vas vse zbrane na zlatem jubileju blagoslovi ter vam nakloni mirne čase in zdravja!

V Göteborgu na Martinovo soboto, 12. novembra 2022

Zvonko Podvinski

Vaš narodni dušni pastir na Švedskem.

Zahvala slovenski skupnosti iz Malmö ob prazniku Vsi sveti in vernih duš dan

Molitev za rajne ob prazniku Vsi sveti in vernih duš dan je v tej slovenski skupnosti postala že dolgoletna tradicija. Celo tri generacije so se letos zbrale pri križu na katoliškem delu v Östrakyrkogården. Zanimivo je, da so rojaki pomagali narediti seznam pokojnih v tem delu Švedske, kar je zaenkrat nekaj edinstvenega. V molitvi se spomnimo vseh rajnih rojakinj in rojakov ter njihovih partnerjev, otrok, celo vnukov. Potem je sledila desetka rožnega venca, ki je od mrtvih vstal ter je bil nato blagoslov posameznih grobov, kar je hvalevredno. Krona vsega tega pa je seveda sv. maša in po njej srečanje v župnijski dvorani, kjer se je zbralo kar lepo število, najprej v cerkvi, nato pa ob kavi in pecivu, za kar hvala Suzani, Natali, Diani in Miri, kakor tudi za nasvet Marjeti. Kako lepo je pri srcu vašemu dušnemu pastirju, ko se tako med sabo dogovorite in uredite za srečanje.

Naj bo leto, ki je pred nami, obdarjeno z zdravjem na duši in na telesu ter z mirom in predvsem z Božjim blagoslovom. Rojake pa povabim, da se z veseljem potrudimo za naša srečanja okoli oltarja. **Srečno novo leto 2023!**

OTROŠKI PRISPEVKI - BARNENS BIDRAG

Tokrat smo prosili učence dopolnilnega pouka v Stockholmu, da nam kaj narišejo, in objavljamo Avino (5 let) risbico Miklavža.

RECEPTI - RECEPT

Snökakor
160 g vetemjöl (2 $\frac{3}{4}$ dl)
50 g kako (1 $\frac{1}{4}$ dl)
180 g strösocker (2 dl)
1 tsk bakpulver
50 g rumsvarmt smör
2 ägg
Florsocker att rulla bollarna i.

1. Blanda ihop vetemjöl, kakao, strösocker, bakpulver i en bunke.
2. Tillsätt smör och nyp ihop allt till en smulig massa.
3. Knäck äggen och knåda försiktigt ihop till en deg, använd gärna händerna.
4. Plasta in degen och låt vila i kylan ca 45 minuter.
5. Sätt ugnen på 175 C och klä två plåtar med bakplåtspapper.
6. Ta ut degen och gör bollar, ca 15 g/styck. Rulla bollarna i florsocker så att de blir helt täckta.
7. Lägg kakorna på bakplåtspappersklädd plåt.
8. Grädda mitt i ugnen ca 10 minuter. Håll lite koll.
9. Låt kakorna svalna något på plåten innan de flyttas.

Bild: <https://natashaskitchen.com/chocolate-crinkle-cookies/>

V SPOMIN - IN MEMORIAM

V SPOMIN MARIJI KOVAČIČ

Življenjepis Marije Kovačič je napisal sin Jožef Kovačič

Otroštvo

Marija se je rodila na kmetiji zunaj vasi Domajinci v Prekmurju v Sloveniji 24. marca 1930. Kmetija je bila nekaj kilometrov od avstrijske meje. Ime Marija je dobila, ker se je rodila na dan Marijinega oznanjenja.

Dekliški priimek je bil Maček. Njen oče Peter je bil kmet. Materi je bilo ime Terezija. M. je bil številka tri v skupini otrok. Najstarejši brat Gustek se je rodil leta 1926, najmlajši Anton pa leta 1939. Vmes so prišli Viktorija (Vika), Angela in Drago. Nihče od bratov in sester se ni preselil iz Slovenije. Edina živa je zdaj Viktorija, ki je v domu za ostarele. Marija se je z njo redno slišala po telefonu.

Družina in delo

Marija je šolo zapustila pri 15 letih. Najprej se je preselila k teti Ani v Maribor, kjer je živela nekaj mesecev. Tam je bilo težko dobiti delo. V Ljubljani je bilo lažje najti delo, zato se je preselila tja in nato živela v predmestju severno od Ljubljane, imenovanem Mengeš. Tam se je dve leti izobraževala za zdravstveno pomočnico ob delu ali praksi z invalidi. Nato je 11 let delala v zdravstvu v različnih zdravstvenih ustanovah. Vmes se je preselila v Ljubljano, ko sta njeni sestre, ki sta tam tudi živeli, dobili otroke. Potem je živela pri Angeli. Zelo rada je imela otroke in takoj, ko je bila prosta, je z veseljem pazila na nečake. Zaradi nenehnih slabih razmer za zaposlene v bolnišnici, je Marija dolgo razmišljala o odhodu iz države, tako kot mnogi drugi Slovenci. Bila je pogumna in akcijsko sposobna, zato se je jeseni 1960 odpravila v avstrijski Gradec in nato v kraj blizu Dunaja. Tam je spoznala tudi svojega bodočega moža Jožeta Kovačiča.

Na Švedsko sta prišla 31. maja 1961. Najprej sta kratek čas živela v Malmöju, kjer je delala v hotelu. Po manj kot letu dni so se preselili v Gunnarstorp. Nato je Marija začela delati v Findusu. Do tja se je morala peljati z mopedom ali kolesariti. Zdaj, ko sta imela oba z Jožetom stalno službo, sta se odločila, da se poročita. Poročila sta se v St. Clemens v Helsingborgu. Prvi otrok je prišel leta 1962 in nato še pet, najmlajši leta 1972. Imela je štiri hčere in dva sinova.

Leta 1970 se je družina preselila v Bjuv, da bi bili bližje službi in šoli. V Findusu je delala do upokojitve. Tam je zadnja leta delala v kuhinji, v čemer je zelo uživala. V službi je pridobila veliko prijateljev. Po upokojitvi se je preselila v Helsingborg, da bi živela blizu svojih otrok in blizu katoliške župnije Sv. Klemna.

Kakšno smo jo doživljali in njen interes, njeno zanimanje

Družina in cerkev sta bili za Marijo zelo pomembni. Cerkevne praznike, pa tudi rojstne dneve in druge pomembne dogodke so praznovali z vso družino, ki se je povečala od šest otrok, do devet vnukov in enega pravnuka, eden je na poti. Bila je zelo ustrezljiva in gostoljubna. Pri njej so bili dobrodošli vsi, ne le družina, ampak tudi družinski prijatelji in znanci. Tudi ko je dočakala visoko starost, je kuhala za vse praznike in rojstne dneve, ki so jih skoraj vedno praznovali pri njej. Poleg tega je redno vabila na nedeljske večerje in je lahko kadarkoli, tudi če je imela nepričakovani obisk, kaj »zmetala« v kuhinji v lonec in je se je že hrana kuhala, ali pekla. Zelo je pazila, da ja ni koga pustila lačnega. Dokler je le lahko, se je tudi trudila obiskovati vse maše in cerkvene dejavnosti ter je tam rada pomagala.

Drugo veliko zanimanje je bilo gojenje cvetja in zelenjave ter sadja. V Gunnarstorpu je imela precej veliko parcelo, kjer je večinoma gojila zelenjavo, sadje in jagode, ki jih je delno uporabljala sveže pri kuhanju, vendar je bila tudi dobra v vlaganju zelenjave, marmelade ali v pripravi soka, ki bi ga lahko uporabili pozneje v zimskem času. Bila je tudi spretna z rožami in njen dom je bil vedno poln zelenih rastlin in rož. Na stara leta, ko ni mogla več skrbeti za kolonijo, je imela na balkonu majhne posevke in rože, ki so postale zelena oaza. Tam se je rada tudi sprostila in posedala ter se sončila, kadar je le lahko.

Marija je bila do pozne starosti vedno zelo aktivna in popolnoma prisebna. Bila je zelo zainteresirana in na tekočem z dogajanjem v svetu, tako da je spremljala novice na televiziji in v časopisu.

Marija je bila poštena in znala biti precej trmasta. Pogosto je lahko spraševala, ko je slišala nekaj, kar se ji je zdelo nekoliko čudno. Ponosna je bila na to, da se "vsekakor ne da tako zlahka prevarati in gre na vse". Bila je tudi zelo zabavna in družabna. Rada je imela otroke in to je bilo še posebej opazno, ko so začeli prihajati vnuki in je imela malo več časa. Z njo so preživeli nešteto ur.

Marija je bila zelo žalostna, ko je leta 2008 umrl njen mož Jože. Druga zelo velika žalost je bila, ko je leta 2016 za rakom umrla njena hči Anna. O njih je zadnja leta veliko govorila.

Z veliko žalostjo in izgubo je v četrtek, 7. julija 2022, zapustila svojo družino v bolnišnici v Helsingborgu. Od nje so se poslovili v času Zvonetovega dopusta s pogrebno sv. mašo in zadnjim slovesom. Žaro pa so položili v grob v ponedeljek 12. septembra v dopoldanskem času na Helsingborškem pokopališču, ki je blizu bolnice in tudi katoliške cerkve, kjer že počiva njen mož Jože Kovačič.

V SPOMIN ANI ZUPANČIČ IZ STOCKHOLMA

Ani Zupančič je bila rojena 16. aprila 1921 v Ljubljani v Sloveniji. Oba njena starša sta bila Slovenca. Njena mama Ana in njena sestra Margita sta bili med seboj zelo povezani - dokler njuna mama ni umrla v poznih 60. letih.

Zelo mlada se je v Ljubljani poročila z Miranom, s svojim prijateljem iz otroštva. Rodili so se jima trije sinovi – Miran mlajši, Edo in Miro. Mama je posvojila tudi deklico po imenu Sofia »vojna sirota«. Bilo je v povezavi z njeno ljubečo skrbjo za sirote.

Ani se je zaposlila v šivalnici kot izučena šivilja. Delala je tudi v trgovini z oblačili in nakitom v Ljubljani, kjer je bila zelo priljubljena! Šivanje, pletenje in kvačkanje je bilo zanjo dobro tudi v starejših letih!

Leta so minila z vsem, kar ji je življenje prineslo pa tudi odneslo; veselje, bolečina, žalost. V potapljaški nesreči je izgubila sina Edota, kar ji je spremenilo življenje in zakon.

Minilo je nekaj let in mama je srečala očeta Dobrosava. Vzbudila se je globoka ljubezen in v 60. letih sta se poročila v Ljubljani. Imela sta trojčke, od katerih sta še danes živi dve hčerki Liljana in Ankica. V zgodnjih 70. letih smo se preselili v Nacko v Stockholmo. Delala je v knjigovoznici Esselte, da je lahko šolala svoji dve hčerki na Švedskem.

Življenje je bilo prijetno s prijatelji. Skupaj smo spoznavali slovensko društvo, ki je imelo takrat sedež v Farsta Strand. Z njo smo bili zelo aktivni v društvu. Kuhali smo na zabavah. Ani je pela v slovenskem zboru in bila blagajničarka v Upravnem odboru slovenskega društva. V društvenem življenju je bila zelo aktivna tudi po upokojitvi!

Skupaj z mamo smo se junija 2019 odpravili k bratu Miranu in preživeli nekaj tednov z njim in ostalo družino! Mama je bila dobre volje in polna energije! V letu 2016 smo bili ponovno v Sloveniji na skupnem družinskem srečanju s prijatelji, ob praznovanju maminih 95 let in sina Mirana 80 let! Praznovali so ga zelo slovesno, saj se nas je zbralo kar več generacij. S fotografijo in besedilom so nas počastili tudi v lokalnem časopisu na Dobrni. Bilo je nepozabno!

Dočakala je veliko starost, saj je dopolnila 101 leto in pol. Jedla je zdravo, hodila je na sprehode, telovadila, razgibavala možgane in imela ob sebi ljubke prijatelje! Njeno največje veselje pa je bilo v otrocih ter v številnih vnukih, pravnukih in prapravnukih. Vnuki so jo doživljali kot toplo in ustrezljivo, prijazno, zabavno in skrbno.

Na stara leta je imela oskrbo na domu, ker je bila to njena želja, živeti doma! Ani je zaspala mirno, v svojem domu v Älti zgodaj zjutraj 10. oktobra 2022, obkrožena s svojimi najdražjimi. Naj sedaj počiva v miru.

Mami v spomin in zahvalo zapisali hčeri Liljana in Ankica

Kot narodni dušni pastir pa bi se rad zahvalil gospe Ani za njeno sodelovanje na slovenskih romanjih za binkošti k Sv. Brigiti v Vadsteno, kamor je rada prišla v slovenski narodni noši in je bila nanjo tako zelo ponosna. Od gospe Ani smo se poslovili v ožjem družinskem krogu v ponedeljek 24. oktobra 2022 v Skogskapellet na Skogskyrkogården, kjer počiva med drugimi tudi znana filmska igralka Greta Garbo. Preko interneta smo bili v živo povezani še z mnogimi rojaki in njenimi sorodniki. Draga sestra v Kristusu, uživajte polnost nebeškega veselja in sreče.

V SPOMIN ŠTEFANU TURŠIČ

Bratu Štefanu Turšiču v zadnje slovo
(* 26. 12. 1940 Žitence – + 25.8.2022 Hisings Backa - pogreb 16. 9. 2022 Göteborg)

*Si kot sonce življenja sijal,
za vse svoje ljubezen razdal,
odslej boš kot zvezda svetleča,
naj ti v nebesih dana bo sreča.*

Dragi Štefan, rodil si se mami Matildi v kraju Žitence, kjer si preživel tudi del svojega otroštva. Osnovno šolo si končal v Bresternici, srednjo in višjo šolo pa v Mariboru. Bil si željan učenosti, vendar si se že kot mlad fant zavedal, da se boš moral kaj kmalu postaviti na svoje noge. V najstniških letih, ti je prekrizalo pot lepo koroško dekle Štefka Ridl s sinom Stankom. Kot družina ste se imeli zelo radi in iz te ljubezni sta se rodili še dve čudoviti hčeri Marjana in Andreja.

Na prigovarjanje svojcev ste odšli s trebuhom za kruhom v daljno Švedsko, kjer ste mislili, da se tam cedita med in mleko. Misлил si, da ti bo tujina prinesla bogastvo, vendar je življenje ubralo drugo pot. Slovenijo, tvoj domači kraj si nenehno nosil v srcu, čeprav si to hotel prikriti s svojim nenehnim pridnim delom. Nenehno si iskal srečo pri napačnih ljudeh, vsakomur si znal pomagati, tebi pa je sreča obrnila hrbet. Čustvena pisma so romala sem in tja, najbolj si pa bil vesel in srečen, ko si prišel na obisk v svoj domači kraj, ker si vedel, da je tu ostal del tebe. Postal si drug človek. Ko pa si vzel v roke harmoniko in zaigral in zapel kakšno domačo pesem, si nas vse ganil do srca.

Na koncu si pristal v domu starejših, kjer te je obiskovala in krajšala čas tvoja hči z družino. Vem, da je bilo za tebe lepo poskrbljeno, vendar se ti tvoja velika želja po vrnitvi v tvojo rodno Slovenijo ni uresničila.

*Leti, leti lastovka domov, domov ...
Naj ti bo lepo tam nekje za čudovito mavrico.*
Sestra Vera

Dragi Štefan, počivajte v miru, potem ko ste končali zemeljsko popotovanje. Iskreno sožalje in zahvala hčeri Katarini in vsem njenim domačim za spremstvo v tednih boleznih in trpljenja ter za vso podporo v duhovnem smislu, tudi z molitvijo rožnega venca z njim in ob njem!

V SPOMIN SILVU KERŠIČ

Silvo Keršič (* 27. 12. 1966 Kungälv – + 9. 9. 2022 Älvängen - pogreb 30.9.2022 Älvängen)

Dragi Silvo!

Odšel si. Tih in spokojno si zatisnil utrujene oči ter se predal večnemu počitku. Z blagim nasmeškom na ustnicah si se poslovil od svojih najbližjih, ki so tisto noč bdeli ob tebi in s solzami v očeh opazovali, kako ugaša tvoja luč. Želel si jih še zadnjič objeti in še zadnjič poljubiti na lice, a te roke niso več mogle ubogati. Govoril je le tvoj pogled. »Ne jokajta, preljubi hčerki moji. Ne jokaj, sestra moja, ne jokaj, zet. Tam, kamor odhajam, v naročju nebeškega Očeta mi bo lepo, brez bolečin in trpljenja. Znova se bom srečal z mamom, atom in vsemi domačimi, ki so svojo življenjsko pot sklenili pred menoj, in čeprav ne bom več z vami na Zemlji, vedite, da bom večno ostal v vaših srcih, vas varoval in navdihoval.«

Danes se poslavljamo od tebe. Veš, vsako slovo je težko, a tokrat nam je še težje, ker smo izgubili človeka, ki nam je veliko pomenil. Bil si skromen, pošten in delaven, popolnoma predan svoji družini in izredno ponosen na slovenske korenine. Če ti je le čas dopuščal, si se usedel na motor, v avto, v avtobus ali na letalo in odvihral v Slovenijo na obisk k »žlah-ti«. Zelo rad si prisluhnil zvoku harmonike in se kot član folklorne skupine zavrtel na plesišču. Da bi dokazal, da si pravi Slovenec, si se z nami celo odpravil na Triglav. Niti grozen »muskfieber« in žulji na podplatih ti takrat niso prišli do živga.

Tvoj večni optimizem in pozitivna energija, ki si jo oddajal, sta nas vedno znova spravljala v dobro voljo. Vedno si nam bil pripravljen priskočiti na pomoč in nas uspel razvedriti, ko smo bili žalostni. Pogumno si zrl boleznin obraz in do zadnjega diha ponosno stopal po življenjski poti.

Dragi bratranec!

Tvoja prezgodnja smrt je v naša srca zarezala globoke brazde žalosti, a kljub temu, da te ni več med nami, te ne bomo nikoli pozabili. Bil si enostavno rečeno »najboljši in unikaten«. Silvo, počivaj v miru!

Mleščevo, 9. 9. 2022; zapisala sestrična Nataša Rebec Lukšič

Op. g. Podvinskega: Hvala še posebej hčerama Mariji in Rebecki, ki sta se vsaka na svoj način, a tako občuteno in pristrčno poslovili od svojega dragega in ljubljenega očeta ter hvala Emi Zupančič za zapeto pesem stricu Silvotu v zadnje slovo.

V SPOMIN ZENONU PEROVIČU

Rojen 2. avgusta 1946, Zabiče, Slovenija, umrl 16. septembra 2022, Mölndal, Švedska.

Zenon Perovič se je rodil očetu Zenonu in mami Mariji, rojeni Uljan, v kraju Zabiče, župnija Ilirska Bistrica. Imel je dva brata in eno sestro. V sosednji vasi je bila tudi Osnovna šola, ki jo je obiskoval ter je ob koncu šolanja začel delat v lesni industriji. Nato je pobegnil čez mejo. Kasneje so ga vrnil nazaj v Slovenijo, kjer je odslužil vojaščino in je nato leta 1968 s potnim listom odšel čez mejo na Švedsko, kamor je prišel v poletnem času v Göteborg do sestre Marije.

Najprej se je zaposlil za krajši čas v SKF (svetovno znana tovarna krogličnih ležajev) v Gamlestanu. Potem je delal v papirnici v istem kraju. Nato pa je delal v nočni smeni v pristanišču v Göteborgu, kjer so vsemogoče stvari nakladali na ladje in kjer je odšel v zasluženi pokoj.

Z Marijo Vajngerl sta se srečala leta 1968. Leta 1976 sta se poročila. V zakonu sta se jima rodila hči Marinka in sin Roman. Z ženo Marijo sta bila aktivna v slovenskem društvu France Prešeren, kasneje pa tudi v Slovenskem domu. Skupaj sta se udeleževala raznih dogodkov, ki so bili povezani s Slovensko katoliško misijo Göteborg na Švedskem. Aktivna sta bila tudi pri slovenskih sv. mašah v cerkvi Kristusa Kralja v Göteborgu. Sama sta po svojih močeh pridodala k slovenskemu vzdušju na zahodni obali Švedske. Posebej je potrebno omeniti tudi zavzeto sodelovanje na protestih leta 1991 v Göteborgu in v drugih mestih na Švedskem za priznanje slovenske samostojnosti in državnosti. Skupaj z ženo Marijo sta obdelovala vrt in sadovnjak ter se odpravila tudi v gozd nabirat gozdne sadeže, predvsem jurčke in dokler je zdravje dopuščalo, hodila tudi na sprehode v naravo. Po prejemu zakramentov se je mirno poslovil s tega sveta.

Že 29 let skupaj hodimo in se srečujemo, predvsem pri slovenski sv. maši. Praktično vsa ta leta, kar bivam na Švedskem, sta Marija in tudi njen mož Zenon bila aktivna v Misijskem pastoralnem svetu Slovenske katoliške misije Göteborg na Švedskem. Posebej sta bila v veliko pomoč slovenskim dušnim pastirjem v Misijskem svetu in pri slovenskih romanjih za Binkošti v Vadsteno. Kako dragocena je pomoč in podpora pri tako pomembnem poslanstvu narodnega dušnega pastirja, si lahko misli vsak zase. Njun dom je bil vselej odprt za razna srečanja, kot na primer za sestanke misijskega sveta na terenu. Prav tako sta z veseljem in rada pomagala pri izvedbi slovenskih romanj in srečanj za Binkošti pri Sv. Brigiti Švedski v Vadstenu, kar je ena izmed velikih skrbi in eden izmed največjih ter pomembnih dogodkov za ohranjanje slovenstva, slovenske vere in kulture med rojaki na Švedskem.

Dragi Zenon, hvala vam za vaše pričevanje! Počivajte v miru! Ženi Mariji in družini Perovič ter sestri Mariji Medica z družino iskreno sožalje ter spomin v molitvi in daritvi sv. maše.

V SPOMIN LUDVIKU POPEKU

Ludviku Popku v spomin in zahvalo (rojen 19. 8. 1932, +27. 11. 2022)

Tokrat kot urednica pišem z izjemno težkim srcem o tem, da nas je vedno zapustil Ludvik Popek. V tej številki sem hotela več napisati o njegovi 90-letnici, ki jo je imel avgusta, in o tem, kako izjemno je še čil, bister v glavi in vedno nasmejan, poln zanimivih modrosti.

Ludvika sem poznala vse svoje življenje, saj smo bili družinski prijatelji, on in moj ata pa najboljša prijatelja. Nič koliko uro smo preživeli skupaj in ogromno stvari mi je znal povedati.

A žal je v nedeljo, 27. 11. 2022 za vedno utihnil njegov glas. Ludvika sem vedno obiskovala, kadar sem bila v Sloveniji, letos za Binkošti pa sem ga s pomočjo njegovega nečaka, ki je bil pri njemu na obisku v Vojniku, in s sodobno tehnologijo "prestavila" v Vadsteno, na vrt k sestram, kjer je po telefonu poklepetal (preko videoklica) z velikim številom znancev iz Stockholma in od drugo. Prav čutila sem njegovo srečo, ko je bil znova lahko z nami v Vadstenu

Dragi Ludvik, ne morem verjeti, da te ni več, tudi vsi tvoji dobri prijatelji iz Stockholma, prva generacija Slovencev, s katerimi ste skupaj preživeli toliko časa, so ob novici obnemeli. Imeli smo te iskreno radi in tvoj nasme in navihanosti bosta za vedno ostala pred našimi očmi in v naših srcih

Iskreno sožalje tvojim najbližjim!

Danni (v imenu Janezove družine) in vsi tisti iz Stockholma, ki smo/so te imeli radi

Dragi naš Ludvik, eden izmed »svete trojice« naših rojakov iz Stockholma. Janez Stražar, Ludvik Popek ter še živeči Božo Hozjan so bili nerazdružni prijatelji. Prijatelji med sabo, kakor tudi Božji prijatelji, saj smo se redno srečevali ob oltarju v kripti stolne cerkve v Stockholmu in po sv. maši na srečanju na kavi. Vadstena, vsa ta leta romanj, Slovenija, kjer smo se na Brezjah srečevali in skupaj zaključili naše švedsko slovenske pohode v naše planine, celo v gore, saj smo leta 1994 in 1995 osvojili dve leti zaporedoma sam Triglav.

No, Ludvik in ostala dva od te trojice niso bili z nami v planinah. Radi pa so se nam pridružili pri romarski sv. maši na Brezjah, kjer smo se skupaj zahvaljevali za srečni in uspešni pohod, kakor tudi smo z veseljem romali h Kraljici Slovenije, k Mariji Pomagaj na Brezje, kar še vedno delamo, saj je bilo zadnje romanje letos poleti, ko smo se srečno vrnili z Golice. Kolikokrat v mojem dolgem poslanstvu narodnega dušnega pastirja smo se srečali tudi pri Janezu in Marinki na dvorišču v prijetni senci, kjer sta nas Stražarjeva postregla in gostila.

Ludvik Popek je bil vedno nasmejan, dobre volje in svojo dobroto je tudi konkretiziral z dobrimi deli. Ja, to so bili trije stebri slovenske katoliške skupnosti v Stockholmu. Skrbel je za lepoto svoje duše, da je lahko ta mir, to veselje delil z vsemi, ki jih je srečeval v svojem življenju. Jesen življenja je preživel v Dobrni, kjer so se od njega tudi poslovili.

Dragi Ludvik, skupaj z Janezom Stražarjem in z vsemi našimi dragimi rajnimi tam gori prosita za nas, da bomo budni, čuječi, kot sta to bila tudi vidva z Janezom. Hvala za lep vzgled, kaj človeku pomeni lučka krščanske vere, ljubezen do kulture, jezika, ohranjanje identitete. V miru počivajte in večna luč naj vam sveti.

Iskreno sožalje vsem vašim dragim domačim na Švedskem in v Sloveniji.
Vaš hvaležni Zvonko Podvinski

Po romarskih poteh ...

Le kako bi Slovenci, ki živimo že mnogo let izven matične domovine obstali, če ne bi bilo slovenskih društev in bogoslužij v maternem jeziku, ki nas povezujejo, ohranjajo slovensko besedo, kulturo, petje in druženja. Osebnost mi te vrednote veliko pomagale pri premagovanju domotožja, odkar me je ljubezen pred več kot pol stoletja vodila v nemško pokrajino Severno Porenje/Vestfalijo. V vseh teh dolгих letih sem obiskovala skoraj vse prireditve slovenskih društev v naši pokrajini. Tudi vsakomesečne svete maše in druženja po njih so bila samoumevna.

Z velikim veseljem se družim tudi z rojaki po svetu. Že nekaj let se udeležujem romanj v Vadsteno na Švedskem, Einsiedeln v Švici in Kevelaer v Nemčiji. Tudi letos me je pot vodila po vseh teh božjih poteh. 49. binkoštno romanje k sv. Brigiti Švedski, kjer je praznovala Slovenska katoliška misija v Göteborgu hkrati 60 let delovanja na Švedskem, in kjer je sveto mašo daroval švedski škof Anders Arborelius, je bilo zelo veličastno. Somaševala sta seveda tudi sedanji župnik Zvone Podvinski, ki z veseljem in velikim trudom že devetindvajset let dan za dnem prevozi za svoje "ovčice" širno Švedsko in nekdanji župnik na Švedskem, gospod žpk. Jožef Drolc.

V lepem spominu mi bo ostal tudi obisk veleposlanika za skandinavske države, nj. eksc. Edvina Skrta, ki se je pred iztekom mandata čustveno poslovil od rojakov na Švedskem in obljubil, da bo slovensko lipo v parku ob cerkvi sv. Brigite Švedske, ki so jo rojaki posadili pred več kot dvajsetimi leti, tudi naprej obiskoval, kadar bo ga pot zanesla v Vadsteno. Slovenski katoliški misiji je izročil od Ministrstva za Slovence po svetu zahvalno priznanje za njeno delo na Švedskem, katerega je vidno ganjen sprejel župnik Zvone Podvinski. Tako sveta maša kot kulturni program in druženje po njej so bili nepozabno lepi. Za odlično pogostitev so poskrbeli člani misijskega sveta, za prijetno druženje pa ansambel Dori iz domovine. Ob tej priliki pa bi se rada zahvalila tudi gospe Ivanki Čok iz Göteborga za vsakoletno gostoljubnost, ki mi jo nudi v času bivanja na Švedskem.

Tudi vsakoletni švedsko-slovenski pohodi so del mojih poti in druženj. Srečujemo se s "švedskim duhovnim vagabundom" Zvonetom in tudi nekaterimi rojaki iz Švedske ter udeleženci iz domovine, s katerimi se skupaj vzpenjamo po gorah naše slikovite in ljubljene domovine. Letos smo se 17. in 18. julija podali na Golico v Karavankah, ki meji na avstrijsko Koroško. Prav to planino je melodično ovekovečil legendarni ansambel Avsenik s polko "Na Golici", ki jo dandanes igrajo po vsem svetu. Z eno nogo smo hodili po Sloveniji, z drugo pa po Avstriji. V srcu me je skelelo, saj sem nenehno mislila na to, da bi lepote, ki jih gledamo s tega hriba in ležijo sedaj na avstrijskem Koroškem, lahko ostale del naše ljube domovine. Pa je usoda, oziroma politika, hotela drugače. Bogu hvala, da na drugi strani meje živijo še ljudje, ki govorijo slovenski jezik, ohranjajo slovensko kulturo, glasbo in pesem. Nekaj teh ljudi poznam osebnostno. To je Oktet Suha, ki je leta 2005 gostoval tudi na Švedskem (Göteborg, Karlskrona, Stockholm, Malmö).

Pohod smo naslednji dan zaključili s sveto mašo pri brezjanski Materi Mariji. Pri maši je bil prisoten z družino tudi Boris Razboršek, harmonikar pri ansamblu Dori, in nas je po maši in kosilu povabil na kozarček rujnega v njihovo klet v Luže pri Kranju, kjer smo nazdravili gostiteljem in s pesmijo zaključili letošnji 27. švedsko-slovenski pohod.

Romarska pot me je 25. septembra vodila tudi k rojakom v Švico, ki se vsako leto srečujejo pri Mariji v Einsiedelnu, kjer so romarsko mašo darovali ljubljanski nadškof metropolit Stanislav Zore, nadškofov tajnik Boštjan Prevc ter župnik za Švico, Predarlisko/A in del Nemčije, David Taljat. Zbralo se je veliko število slovenskih romarjev iz omenjenih področij, kjer mašuje župnik David. Ob slovesu mi je dejal, da se že veseli slovenskih romarjev iz Švedske na naslednjem romanju.

Vsako prvo nedeljo v rožnovenskem mesecu oktobru pa romamo Slovenci iz Severnega Porenja/Vestfalije v mesto Kevelaer, ki leži tik ob nizozemski meji. Ker smo že dve leti brez stalnega slovenskega župnika, odkar se je zaradi upokojitve odselil v Belo Krajino naš zadnji župnik, gospod Alojzij Rajk, smo hvaležni za vsak "čudež", kadar se nas usmili kateri od slovenskih duhovnikov. Letos sta bila z nami kar dva, msgr. Janez Pucelj, ki je pripotoval iz Münchna in žpk. Gregor Šemrl iz Belgije. Resnično smo bili presrečni, da smo tudi na 64. romanju lahko prisluhnili božji besedi v maternem jeziku v prelepi Marijini baziliki.

Dragi rojaki na Švedskem, lahko ste zelo hvaležni, da je z vami župnik Zvone Podvinski, s katerim se lahko vsak mesec srečujete pri svetih mašah v maternem jeziku. Ohranjajte vrednote, ki so vam jih starši položili v zibelko in ostanite tudi v tujini se naprej zavedni Slovinci. Želim vam še mnogo prijetnih dogajanj, tako v vaših društvih, kakor pri slovenskih svetih mašah. Se znova vidimo na romanju v Vadsteni 2023!

Danica Dyllong

**Zaradi prostorske stiske objavljamo samo eno fotografijo (iz Švice), op. ur.*

Slovensko GLASILO - Slovenska BLADET

Izdajatelj / Utgivare: Slovenska zveza / Slovenska riksförbundet i Sverige
Box 145, 731 23 Köping
www.slovenskazvezasvedskem.com

Predsednik / Ordförande: Alojz Macuh; slovenska.riksforbundet@gmail.com

Telefonska številka: +46 (0) 736003092

NASLOVI - ADRESSER

KLUB KULTURE SLOVENIJA

Preds: Karli Zunko
c/o Karli Zunko,
Norra Torggatan 17, 640 30 Hälleforsnäs
slovensko.drustvo@gmail.com

IVAN CANKAR

Preds. Ivan Zbasnik, 035- 21 12 94
Meteorvägen 17, 302 35 Halmstad
il.zbasnik@bahnhof.se

SD SIMON GREGORČIČ

Preds. Alojz Macuh,
Scheelegatan 7, 731 32 Köping
aa.macuh@gmail.com
<http://antonbreznik.wixsite.com/simon>

KD SLOVENIJA

Preds. Miran Rampre,
073-384 08 23

SLOVENSKI DOM

Preds. Jože Zupančič, 031-98 19 37
Parkgatan 14, 411 38 Göteborg
marrat68@hotmail.com

VELEPOSLANIŠTVO Republike Slovenije

Amaliegade 6, 2. Floor
1256 Köpenhamn, Danmark
Tel: 0045 33 73 01 20, 0045 33 73 01 22
sloembassy.copenhagen@gov.si

SKD FRANCE PREŠEREN

Preds. Lado Lomšek, 031-46 26 87
c/o Lomšek
Stora björn 33, 415 16 Göteborg
ladolomsek2@gmail.com

SD PLANIKA

Preds. Rudolf Belec, 040-21 80 48
Mobilni telefon: 0709-535401
V:a Hindbyvägen 18, 214 58 Malmö
kontakt@planika.se
www.planika.se

SD STOCKHOLM

Preds. Rok Ogrin
Slovenska föreningen i Stockholm
c/o Rok Ogrin
Grindtorpsvägen 41 lgh 2001; 183 49 Täby
slovdrustvo.stockholm@gmail.com
<http://slovenskodrustvostockholm.weebly.com/>

PEVSKO DRUŠTVO ORFEUM

Preds. Danni Stražar
c/o Bencek-Budja
Nattljusgården 28 B, 261 72 Häljarp
orfeum.slosve@gmail.com

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA

Parkgatan 14, 411 38 Göteborg
Zvone Podvinski, 0708278757
zvone.podvinski@rkc.si

Tisk/tryck: Grafika Gracer d.o.o., Celje, Slovenija/Slovenien

VESEL BOŽIČ IN
SREČNO NOVO
LETO 2023!